

faa kommer tillige Flertallet til og fortæller os atter i Betænkningen for at polemisere med Mindretallet — hvilket vi ikke have nedladt os til, vi sige bare vore Grunde —, at det er et Forslag, som vil paadrage Finantsministeren Forpligtelser, som vil føre til Forpligtelser for Statskassen, hvis Rækkevidde vi ikke kunne overskue. Ja det kan saamænd gjerne være, at den ærede Ordfører ikke kan overskue dem, men derfor kan det være overmaade let overskueligt for Folk, der forstaa § 10, hvad Overskudet angaar. Hvilke betænkkelige Forpligtelser det kan paaføre Statskassen, er mig ogsaa ubegribeligt. Alle de Spøgelser, som den ærede Ordfører maler op for sine Venner her, ere ligeledes rene Fantastibilleder. Han vil mene, at et Forslag paa § 10 om at kræve 3 Millioner indbetalte i Aktiver — det er en Del af Kassebeholdningen, hvorfor der habes Deposita — forpligter Finantsministeren til at paaføre Statskassen uberegnelige Udgifter og Banfæligheder, hvis Rækkevidde ikke kan overses! Det er dog grebet ud af Luften! Naar vi forlange 3 Millioner i Statskassen fra Finantsministerens Side — og det er Diemedet med Forslaget til § 10 — kan Finantsministeren ikke ved denne Afstemning faae Ret til f. Ex. at betale en Prokurator 4 Millioner Kr. for at ødelægge Vestindien, eller paalægge os det Hele hvert Aar. Derom staar der ikke et eneste Ord. Nei de 3 Millioner er en samlet og energisk Indsigelse imod Ministeriets Fremgangsmaade paa denne Post og en Forpligtelse til indenfor den bestaaende Lovgivning — thi Finantsministeren kan ikke forandre Kolonialloven paa egen Haand — at søge dem tilveiebragte ved St. Croix Kommune. Ikke ved at erklære St. Croix fallit! Derom er der ikke Tale, og det kan han ikke en Gang gjøre paa egen Haand. Han skal skaffe dem tilveie, og hvis han ikke kan det, og han ikke kan tage imod denne Finantslov med de 3 Millioner paa, ja saa overlader han det til en Anden. Og giver en anden Minister os gode Grunde derfor, kunne vi jo sætte et mindre Afdrag. Men forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at til Forslaget paa § 10 er der ikke vedtaget, at hvis dette Beløb ikke indkommer, skal der anvendes Exekution. Det staar der ikke et eneste Sted. Vi have Overslag over, at Hømagasinet skal indbringe 1800 Kr. som første Afdrag paa Salget, og det har staaet der meget længe, uden at vi derfor have brændt Hømagasinet af osv. Der staar „Afgift“ af St. Croix' Fælleslogerier. Der burde staa „Afdrag“, og naar vi erkjende, at man gjør sit Bedste, ligger der ikke deri bag ved, at man skal gjøre Ex-

fusion, fordi det Hele ikke indgaar, skjøndt andre Forhold kunde føre til, at man overtager den som brugeligt Pant for Pengene; men det er noget Andet. Og hvor der er en paa Koloniallovgivningen grundet statsretlig Forsatning, kan man ikke gaa hen og lønderbryde den ved en Bevilling paa Finantsloven. Det maa forandres ved Lov. Alle disse Fortællinger om, at Aktiver paa Finantsloven, som skulle indbetales, betyder, at hvis de ikke faaes, maa man ødelægge Gjenstandene for Kreditor, hvad det end koster, og hvilke Udgifter der end dermed ere forbundne for Staten, ere Udtalelser, som ikke nogeninde paa nogen Post under § 10 have fundet Sted skriftlig eller mundtlig fra nogen Finantsudvalgsordførers Side, før nu det ærede Medlem opfandt det ligeoverfor Mindretallet. Det ærede Medlem skal forgyæves lede om en Forklaring af — ligesom 1849 til Dato — at Skoleopfyldelsen af en Indtægtsforpligtelse paa § 10 har faaet den Følge med sig, at man, i Stedet for at faae Indtægten, har bemyndiget vedkommende Finantsminister til at føre Vandet ind i Forviklinger og finantsielle Banfæligheder, som man ikke kan overskue. Men hvorfor gaar man saa let hen over dette Spørgsmaal med Hensyn til Finantsministeren? Hvorfor gaa de ærede Medlemmer paa Hofejoffer i dette Spørgsmaal? Maafe er det det forfælskelige politiske Standpunkt? Maa det være mig tilladt at sige et Par Ord om denne Sag. Den Gang den ærede Finantsminister tiltraadte Regjeringen i Foraaret 1875, havde vi staaende i Vestindien — hos Private og i faste Eiendomme — et Beløb af 1,164,000 Kr. Der var udlaaent til St. Croix Kommune 392,000 Kr., men de betragtedes som staaende saa sikkert den Gang, at de havde Plads i Reserverfonden blandt andre Papirer. I Alt havde vi altsaa 1½ Mill. Kr. udestaaende i Vestindien den Gang. Hvorledes staar det i disse Dage eller rettere den 1ste April 1889? Jeg tør ikke sige i disse Dage, thi jeg veed ikke, hvormeget den ærede Minister har sendt til Vestindien af vore Penge i indværende Finantsaar. Men den 1ste April 1889 stod der hos Private og i et Par Smaaieendomme 704,000 Kr., i Fælleslogerierne 1,414,000 Kr., i Laan til St. Croix Kommune efter Loven af 16de Juni 1876 567,000 Kr. — et lille Afdrag af Laanet har fundet Sted —, Rentestancerne paa St. Croix ere 556,000 Kr., og af Laanet ifølge Lov til St. Croix Kommune 113,000 Kr. Det er i Alt 3,360,000 Kr. Saaledes er nu denne Side af Sagen gaaet op. Jeg skal bemærke angaaende en af disse Poster, Laanet til St. Croix Kommune, at Loven